

Essay: De Kwantitatieve Verdeling van het Menselijk Kennisspectrum

Binnen de kennistheorie van de Neomoderne Wetenschap (NW) vormt de structuur en omvang van de menselijke cognitie een fundamenteel ordervraagstuk. Waar de empirische Moderne Wetenschap (MW) kennis beschouwt als een gefragmenteerde, ad-hoc verzameling van data en hypothesen, hanteert de Neomoderne Wetenschap een deductief systeem dat rust op de onbetwistbare aanwezigheid van de centrale natuurwet. Binnen de module 'Kennis - Begrensd vs. Onbegrensd.g' wordt in dit specifieke item een dieper organisatieniveau blootgelegd: de interne, logische dichotomie van het menselijk kennisspectrum tussen het fundamentele en het niet-fundamentele.

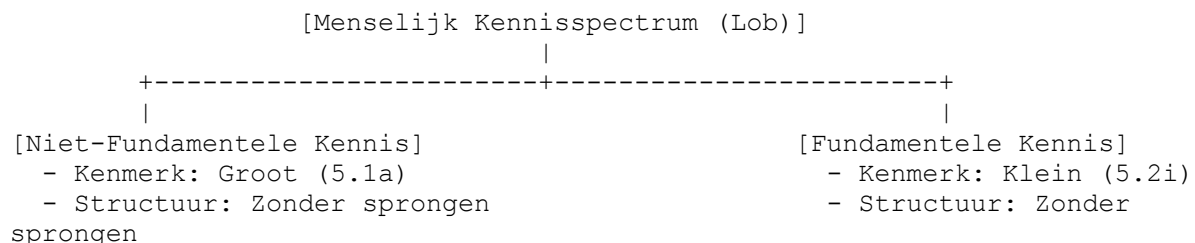
Het Fundament: Het Continuüm van de Laatste Onbewogen Beweger

De architectuur van de module bouwt voort op de reeds gevalideerde weerspiegeling tussen de Eerste Onbewogen Beweger (Eob) en de Laatste Onbewogen Beweger (Lob/de mens). Terwijl de Eob zich karakteriseert als een onbegrensd verzameling van kennissoorten, dicteert de Xx/Yy-logica dat de menselijke pool, de Lob, een begrensd verzameling is (Stelling 2a en 5i).

Cruciaal voor de interne structuur van deze menselijke begrenzing is het behoud van het kenmerk 'zonder kwantumsprongen'. Dit impliceert dat menselijke kennis geen discrete, onafhankelijke verzameling van losse 'kennispilaren' is, maar een vloeiend, analoog continuüm. De wetmatigheden binnen deze begrensd structuur worden niet bepaald door empirische consensus, maar door de dwingende logische onvermijdelijkheid van de centrale natuurwet.

De Dichotomie van het Kennisspectrum: Groot versus Klein

De kern van de huidige uitbreiding (Toelichting 5.1a en 5.2i) richt zich op de interne dynamiek van dit menselijke continuüm. Het raamwerk past hier de wet van de lijnrechte tegenpool toe op de aard en de kwantiteit van de kennissoorten binnen de Lob:

Binnen het gesloten logische stelsel verschijnt een zuivere, symmetrische weerspiegeling:

- **De Niet-Fundamentele Pool (5.1a):** Gekwalificeerd als een '*groot*' aantal soorten kennis. Dit representeert de brede, diverse en rimpelende oppervlakte van alledaagse en toegepaste kennisvormen.
- **De Fundamentele Pool (5.2i):** Gekwalificeerd als een '*klein*' aantal soorten kennis. Dit vertegenwoordigt de schaarse, dieperliggende wetmatigheden en systemische constanten van de natuur.

De logische elegantie van deze verdeling ligt in het feit dat de dichotomie (*Niét* versus *Wél*) exact parallel loopt met de kwantitatieve tegenpolen (*Groot* versus *Klein*).

De Systemische Consistentie van de Begrenzing

Vanuit methodologisch oogpunt [24i] levert deze specifieke verdeling geen enkele interne tegenstrijdigheid op met de overkoepelende begrenzing van de mens (Stelling 5i). In de informele logica van de NW is de optelsom van een 'groot aantal' en een 'klein aantal' immers niet oneindig; de verzameling behoudt in haar totaliteit haar begrensde karakter.

Bovendien garandeert het expliciete behoud van de restrictie '*zonder kwantumsprongen*' in beide sub-stellingen dat de grens tussen fundamentele en niet-fundamentele kennis vloeiend en continu is. Er is geen sprake van een abrupte breuk in het menselijke kenvermogen, maar van een harmonieuze overgang die inherent is aan de werking van de centrale natuurwet.

Conclusie: De Superioriteit van de Neomoderne Verdeling

Met deze module toont de Neomoderne Wetenschap haar superioriteit in fundamentele vraagstukken [50.4.2i]. Waar de moderne wetenschap verzand raakt in een onoverzichtelijke wildgroei aan disciplines en data, brengt de Xx/Yy-logica de totale menselijke kennis terug tot een overzichtelijk en 100% betrouwbaar model. Door te bewijzen dat de fundamentele kenniswetten per definitie klein in aantal zijn, valideert de NW haar eigen kerntaak: het reduceren van de complexiteit van de natuur tot dieperliggende, samenhangende en logisch onvermijdelijke verklaringen.